

Pracovní list – Esterka a Luna 5

1) Očísluj odstavce tak, jak jdou správně podle textu za sebou.

„Mám trička do tepla, mikinu na večer, pláštěnku do deště, kalhoty do lesa, tepláky na chalupu, bačkorky i holínky, se kterými můžu skákat do kaluží. Mám zabalený kartáček na zuby i pastu s příchutí heřmánku, hřeben na vlasy, mýdlo i náplasti na sedřený kolena, jak jsi mi řekla. Mám taky malej batůžek, sušený jablíčka do něj, láhev na vodu a karty a Člověče, nezlob se a...jo, tady mamí, ty papíry, to musíš podepsat, na to jsem zapoměla!“

Jednou míjeli velké žluté pole, potom zase krásný les, louku plnou fialových zvonečků a kohoutků, stáda krav, ale i oveček...když ji z jejího světa vyrušil hluk vzadu a zřejmě nebyla sama, protože hlavu měl najednou otočenou úplně celý autobus kromě pana řidiče, u kterého by takové vytočení bylo poněkud zneklidňující.

Večery trávili povídáním u ohně, opékáním jablíček nebo vyhrabáváním upečených brambor z popela. Pan učitel, který dělal na škole v přírodě zdravotníka, s sebou vzal kytaru, kterou každý večer vytáhl, a u ohně hrál, všichni ostatní zpívali a všem bylo tak hezky, že se jim ani do postýlek o večerce nechtělo.

Celá chata vypadala v den odjezdu jako po výbuchu. Děti pobíhaly z pokoje do pokoje, ze strany na stranu. Lezly pod postele, zvedaly matrace a peřiny svlékaly z povlečení, jen aby našly alespoň polovinu ze všech ponožek, které si přivezly s sebou.

Na Lunu už čekala před školou s kostičkovaným deštníkem nad hlavou maminka, stejně jako na všechny děti jejich maminky, tatínci, babičky nebo dědečkové. Kdyby existoval radostiměr pro dospělé, tou radostí, kterou měli při příjezdu svých dětí a vnoučat, by právě asi prasknul.

Celý večer byl potom o praní věcí a obývací se proměnil ve velkou sušárnu. Na židlích u krbu stály všechny boty a na opěrátku zase visely bundy i mikiny. Na zemi bylo rozložené spodní prádlo a zbytek ponožek, které přivezla Luna ze školy v přírodě domů.

Potichoučku se proplížila na chodbu, aby ze stojanu uloupila svůj žlutý deštník s bílými puntíky, a za absolutního ticha zaplula zpátky do pokojíčku. Otevřela okno, peřinu z postele si přehodila přes záda, roztáhla deštník a už seděla na parapetu okna a dívala se na oblohu.
